

Publicerad 2022-10-25 00:01 av Unmetronomic

Förstulna dagar 7.

Dolt i den gamla skogen en övergiven mur

Dolt i den gamla skogen en övergiven mur
en mur som kanske markerar en
skiljelinje mellan dig och dig:
mellan du som blev och du som kunde blivit.

Och den som stannade kvar
kliver ut ur skogen såsom ur en spegel
som ett skogsrå mellan bok och bok,
som en tolk mellan dig och skogen...

Så mycket måste ha dött och gått förlorat mellan
de val du aldrig gjorde
och den som aldrig gjorde dina val;
alla de som inte är någon av er,
och de val som de aldrig gjorde...

Men ett jag ryms i både
det förverkligade och det drömda -
den samsyn som fortlever;
den del av dig som aldrig dör är ditt sanna jag -
en oföränderlig gemensamhet
av allt som alltid kunnat bli.

Som vattnet behåller sin natur
i flingan som fallit ner som snö
när den tinar på kinden till en tår
eller porlar till en bäck vid tö
när vintern övergår i vår;
ditt sanna jag kan inte dö,
ditt sanna jag består.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Unmetronomic med Poeter.se id #50176 innehar upphovsrätten